

ΜΙΚΡΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

(9)

· Ακολουθίαι

α.

· Έπὶ · Ενάρξει

Κατηχητικῶν Μαθημάτων

β.

Εἰς παῖδας τοῦ φωτισθῆναι
καὶ ἐπιτυχεῖν εἰς τὰ γράμματα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΑΡΓΑΠΟΥ καὶ ΦΥΛΗΣ
ΦΥΛΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
2014

ΜΙΚΡΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

⑨

Ακολουθίαι

α.

Ἐπὶ Ἐνάρξει

Κατηχητικῶν Μαθημάτων

β.

Εἰς παῖδας τοῦ φωτισθῆναι
καὶ ἐπιτυχεῖν εἰς τὰ γράμματα

Περιεχόμενα

α.	Ἐπὶ Ἐνάρξει Κατηχητικῶν...	
●	Εἰδησις	5
A'	Ἐναρξίς - Ἀπολυτίκια	5
B'	Ἀναγνώσματα	6
Γ'	Δεήσεις καὶ Ἅγιασμὸς	10
Δ'	Εὐχὴ ἐπὶ Ἐνάρξει	15
E'	Ἀπόλυσις	18
* * *		
β.	Εἰς παῖδας τοῦ φωτιθῆναι...	
●	Εἰδησις	21
A'	Ἐναρξίς - Ἀπολυτίκια	21
B'	Ἀναγνώσματα	23
Γ'	Δεήσεις καὶ Εὐχαὶ	26
Δ'	Ἀπόλυσις	31

© Ιερὰ Μητρόπολις Ὄρωποῦ καὶ Φυλῆς
Φυλὴ Ἀττικῆς

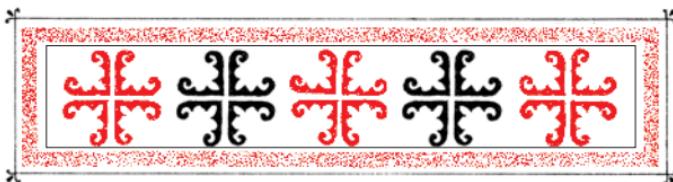
Ἄριθμ. Γραμ. 112, 133 51 ΦΥΛΗ - ΕΛΛΑΣ

Ἄριθμ. Τηλεφ. Κλήσεως: 210 24 11 511

Τηλεαντίγραφα (Telefax): 210 24 11 080

E-mail: mitropolis-orfyl@hsir.org

Ίστοσελίδα: www.hsir.org

a.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΕΠΙ ΕΝΑΡΞΕΙ
ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ**

Ειδησις

Εύτρεπίζεται μικρὰ τράπεζα, καὶ τίθεται ἐπ' αὐτῆς ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ξύλινος ἀργυρόδετος Σταυρός, θυμιατήριον, δοχεῖον μεθ' ὕδατος καθαροῦ, δύο κηροπήγια, ἐν οῖς ἀνάπτονται κηρία καθαρά, μικρὰ δέσμη βασιλικοῦ καὶ λευκὸν καθαρὸν μάκτρον.

Συνηγμένων δὲ πάντων, τῶν τε εὺσεβῶν Κατηχητῶν καὶ τῶν Μαθητῶν, ἅρχεται ἡ Ἀκολουθία, τοῦ Ἱερέως φέροντος Ἐπιτραχήλιον, τοῦ δὲ Διακόνου Στιχάριον σὺν Ὁραρίῳ.

Α'. ΕΝΑΡΞΙΣ - ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

**‘Ο Διάκονος
Εὐλόγησον, Δέσποτα!**

'Ο Ιερεύς·

Eύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ
ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων!

'Ο Χορός·

Ἄμήν!

Καὶ εὐθὺς τὰ ἐπόμενα Τροπάρια·

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Πεντηκοστῆς.
*Ηχος πλ. δ'.

Eύλογητὸς εῖ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας,
καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
καὶ δι’ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύ-
σας, Φιλάνθρωπε, δόξα Σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

*Ηχος πλ. δ'.

Pαναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χει-
ρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, καὶ
συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτη-
σαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων
τὸν ὄμνον.

Β'. ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Εἶτα ὁ Χορός·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**·Ο Διάκονος·
Δύναμις!**

·Ο Χορός·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**·Ο Διάκονος·
Πρόσχωμεν!**

**·Ο Ἀναγνώστης·
Προκείμενον.**

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ
ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Στίχ. Δράξασθε παιδείας μήποτε ὄργι-
σθῇ Κύριος.

**·Ο Διάκονος·
Σοφία!**

·Ο Ἀναγνώστης·

**Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ
Ἀνάγνωσμα.**

**·Ο Διάκονος·
Πρόσχωμεν!**

‘Ο Ἀναγνώστης·

Aδελφοί, τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας. Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ’ ἐπίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης. “Οπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἔστιν, ἔπειτα εἰρηνική, ἐπιεικής, εὐπειθής, μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος. Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

‘Ο Ιερεύς·

Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι!

‘Ο Χορός·

Αλληλούϊα. (γ')

‘Ο Διάκονος·

Σοφία· ὄρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου!

‘Ο Ιερεύς·

Εἰρήνη πᾶσι!

‘Ο Χορός·

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Ιερεύς·

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος·

Πρόσχωμεν!

‘Ο Χορός·

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι!

‘Ο Ιερεύς·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς τοῦ Ἰησοῦ κατ’ ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσὴφ καὶ ἡ Μήτηρ Αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ Αὐτὸν ἐν τῇ συνοδείᾳ εἶναι, ἥλθον ἡμέρας ὄδὸν καὶ ἀνεζήτουν Αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ μὴ εὑρόντες Αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ζητοῦντες Αὐτόν. Καὶ ἐγένετο μεθ’ ἡμέρας τρεῖς εὗρον Αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ καθεζόμενον ἐν

μέσω τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες Αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν Αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες Αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, καὶ πρὸς Αὐτὸν ἡ Μήτηρ Αὐτοῦ εἶπε· τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; Ἰδοὺ ὁ πατήρ Σου κἀγὼ ὁδυνώμενοι ἐζητοῦμέν Σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ἥδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Πατρός μου δεῖ εἶναι με; Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ρῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ Μήτηρ Αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ρήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ Αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

'Ο Χορός'

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι!

Γ. ΔΕΗΣΕΙΣ καὶ ΑΓΙΑΣΜΟΣ

Εἶτα αἱ ἔξῆς δεήσεις·

'Ο Διάκονος·

'Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

'Υπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτη-

ρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὄδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ ἐπιφοιτήσει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υπὲρ τῶν ἐν τῷ Κατηχητικῷ τούτῳ διδασκόντων καὶ διδασκομένων, μετὰ τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύ-
λαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλο-
γημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θε-
οτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ
πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
έαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

Σοί, Κύριε.

'Ο Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου, δεηθῶμεν!

'Ο Ιερεύς·

Εὐχὴ τοῦ Ἀγιασμοῦ

**Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ
ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ εἰς γλυκὺ με-
ταποιήσας· καὶ τὰ βλαβερὰ ὕδατα ἐπὶ Ἐλισ-
σαίου ἄλατι θεραπεύσας· καὶ τὰ Ἰορδάνεια
ῥέιθρα ἀγιάσας τῇ Ἀχράντῳ Σου ἐπιφανείᾳ·**

**[Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ
ὕδωρ τοῦτο, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει
τοῦ Ἀγίου Σου Πνεύματος (γ').]**

**Καὶ ποίησον αὐτὸν γενέσθαι πᾶσι τοῖς τε
ἀριομένοις καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐ-**

τοῦ εὐλογίας πηγήν, ἵατρεῖον παθῶν, ἀγιασμὸν οἴκων, πάσης ἐπιβουλῆς ὄρατῆς τε καὶ ἀορτάτου ἀλεξιτήριον.

Ἐλθέτω τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Ἀγιον ἐφ’ ἡμᾶς καὶ κατασκήνωσον ἐν τῷ ὅντι τούτῳ, καὶ τοὺς σπίλους τῶν προσερχομένων ἰασάμενος, εἰσάγαγε πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν οὐράνιον Σου Βασιλείαν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός·

Ἄμήν!

‘Ο Ιερεύς·

Εἰρήνη πᾶσι!

‘Ο Χορός·

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

‘Ο Χορός·

Σοί, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς, χαμηλοφώνως·

Εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας

Kλῖνον Κύριε τὸ οὗς Σου, καὶ ἐπάκουουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον πάντας ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ Σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ράντισμοῦ· καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγίειαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Ο Χορός·
΄Αμήν!

΄Ο Ιερεὺς βαπτίζει τὸν Τίμιον Σταυρὸν
ἐν τῷ ὕδατι, κατάγων καὶ ἀνάγων Αὐτὸν
ὅρθιον καὶ ψάλλων τὸ Τροπάριον·

΄Ηχος α΄.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρού-

μενος, καὶ τὸ Σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ Σου πολίτευμα.

Καὶ ὁ Χορὸς τὸ αὐτό, δίς.

‘Ο Ιερεὺς ῥαντίζει σταυροειδῶς διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Ἀγιάσματος, ψαλλομένου ὑπὸ τοῦ Χοροῦ τοῦ Τροπαρίου·

“**Ηχος β’.**

Τῶν Σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ιάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι, τὴν εὐλογίαν Σου, “Αχραντε.

Δ'. ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΕΝΑΡΞΕΙ

‘Ο Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν!

‘Ο Χορός·

Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ιερεύς·

Εὐχὴ

Ἐπὶ Ἐνάρξει Κατηχητικῶν

Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος·
οἱ κηρύσσων ἐν ταῖς Συναγωγαῖς ἐν

τοῖς Σάββασι, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ὁ διδάσκων τὰ πλήθη ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ παρὰ τὸν αἰγιαλόν, καὶ ἐν τῷ ὄρει, καὶ τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, ὥστε ἔξιστασθαι πάντας καὶ λέγειν, ὅτι οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ώς Σύ, ὁ Θεάνθρωπος Κύριος.

·Ο τὸ Πανάγιόν Σου Πνεῦμα καταπέμψας τοῖς θείοις καὶ ιεροῖς Ἀποστόλοις, καὶ τὸν ἄνωθεν φωτισμὸν παρέχων, καὶ διδοὺς ἡμῖν λόγον καὶ σοφίαν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, καὶ ἀγιάζων τοὺς εἰς Σὲ πιστεύοντας.

·Ο θέλων ἡμᾶς οὐ μόνον ἀκροατάς, ἀλλὰ καὶ ποιητὰς τοῦ Νόμου, καὶ παραγγείλας τοῖς Μαθηταῖς Σου βόσκειν τὰ ἄρνια Σου, καὶ ἐκτρέφειν τὴν νεολαίαν Σου ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου.

·Ελθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἐν ᾧ καταρχόμεθα τοῦ κύκλου τῶν Κατηχητικῶν Μαθημάτων, καὶ κατάπεμψον ἡμῖν τὸν θεῖον Σου φωτισμόν.

Δὸς ἡμῖν πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως, εἰς τὸ εἰδέναι τὸ θέλημά Σου καὶ ὄρθοτομεῖν τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας Σου.

Διάνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν παίδων καὶ νέων, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς, καὶ

δίδαξον αὐτοὺς μελετᾶν ἐν φόβῳ τὸν νόμον Σου, καὶ πορεύεσθαι τὰ διαβήματά Σου.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός·
Αμήν!

Εἴθ’ οὕτως, ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ καὶ ῥατίζει ἄπαντας τοὺς συμπαρόντας καὶ συνευχομένους διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Ἅγιασματος, τοῦ Χοροῦ ψάλλοντος τὰ Τροπάρια·

Θεοτοκίον.
“Ηχος δ’.

Nεῦσον παρακλήσεσι, Σῶν ἰκετῶν
Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν
ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· Σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν Σὴν προστασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰσχυνθῶμεν, Δέσποινα, Σὲ προσκαλούμενοι. Σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, τῶν Σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε

Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

΄Ετερον.

΄Ο αὐτός.

Ε κ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους
Σου φύλαττε, Εὐλογημένη Θεοτόκε,
ἵνα Σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Ε'. ΑΠΟΛΥΣΙΣ

΄Ο Ιερεύς·

Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι!

΄Ο Χορός·

Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον (γ').

Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

΄Ο Ιερεύς·

Ο ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρα-
νόθεν καταπέμψας τὸ Παν-
άγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς Ἅγιους Αὐ-
τοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, Χρι-
στὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν· ταῖς
πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παν-
αμώμου Ἅγιας Αὐτοῦ Μητρός· τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων·

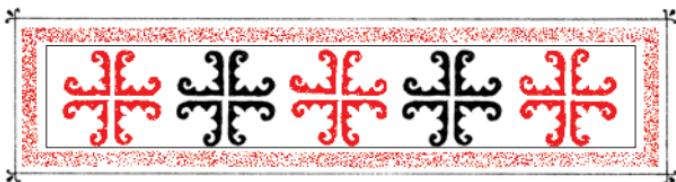
τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων ἐνδόξων Τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ Ἀγίου (**τάδε - τοῦ Ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ Ἀγίου (**τάδε - τῆς ἡμέρας**), οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς!

·Ο Χορός:
·Αμήν!

(*) Ἡ χρησιμοποιηθεῖσα «Εὐχὴ Ἐπὶ Ἐνάρξει Κατηχητικῶν Μαθημάτων», ἐκ τοῦ ἔργου: Μητροπολίτου Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας Τιμοθέου Ματθαιάκη, Ἐγκόλπιον Εὐχολόγιον, σελ. 177-178, ἐκδοσις δ', Ἀθῆναι 2000.

β.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΕΙΣ ΠΑΙΔΑΣ ΤΟΥ ΦΩΤΙΣΘΗΝΑΙ
ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΕΙΝ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Εἰδησις

Συνηγμένων πάντων, τῶν τε εὐσεβῶν
Γονέων καὶ τῶν Τέκνων αὐτῶν, ἄρχεται
ἡ Ἀκολουθία, τοῦ Ἱερέως φέροντος Ἐπι-
τραχήλιον, τοῦ δὲ Διακόνου Στιχάριον
σὺν Ὁραρίῳ.

Α'. ΕΝΑΡΞΙΣ - ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

‘Ο Διάκονος:
Εὐλόγησον, Δέσποτα!

‘Ο Ἱερεύς:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ
ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων!

‘Ο Χορός:
Ἄμήν!

Καὶ εὐθὺς τὰ ἐπόμενα Τροπάρια·
Τὸ Ἀπολυτíκιον τῆς Πεντηκοστῆς
‘Ηχος πλ. δ’.

Eύλογητὸς εἴ̄ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας
καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
καὶ δι’ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύ-
σας, Φιλάνθρωπε δόξα Σοι.

Κοντάκιον Πεντηκοστῆς
‘Ηχος πλ. δ’.

Oτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε,
διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὅψιστος, ὅτε τοῦ
πυρὸς τὰς γλῶσσας διένειμε εἰς ἐνότητα
πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζο-
μεν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Δόξα. Καὶ νῦν.
‘Ηχος πλ. β’.

Bασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ
παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς
τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον Ἀγαθὲ τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

B'. ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Εἶτα ὁ Χορός·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Διάκονος·

Δύναμις!

Ο Χορός·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Διάκονος·

Πρόσχωμεν!

Ο Αναγνώστης·

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ
ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Στίχ. Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὄργι-
σθῇ Κύριος.

Ο Διάκονος·

Σοφία!

Ο Αναγνώστης·

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ
Ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος·

Πρόσχωμεν!

‘Ο Αναγνώστης·

Α δελφοί, τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ύμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας. Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ύμῶν, μὴ κατακυρχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ’ ἐπίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης. “Οπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἔστιν, ἔπειτα εἰρηνική, ἐπιεικής, εὐπειθής, μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος. Καρπὸς δὲ τῆς δικαιούνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

‘Ο Ιερεύς·

Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι!

‘Ο Χορός·

Ἄλληλούϊα. (γ')

‘Ο Διάκονος·

Σοφία· ὁρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου!

·Ο Ιερεύς·
Εἰρήνη πᾶσι!

·Ο Χορός·
Καὶ τῷ πνεύματί σου.

·Ο Ιερεύς·
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

·Ο Διάκονος·
Πρόσχωμεν!

·Ο Χορός·
Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι!

·Ο Ιερεύς·

Tῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς τοῦ Ἰησοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσὴφ καὶ ἡ Μήτηρ Αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ Αὐτὸν ἐν τῇ συνοδείᾳ εἶναι, ἥλθον ἡμέρας ὄδὸν καὶ ἀνεζήτουν Αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ μὴ εὑρόντες Αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ζητοῦντες

Αὐτόν. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον Αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες Αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν Αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες Αὐτὸν ἔξεπλάγησαν, καὶ πρὸς Αὐτὸν ἡ Μήτηρ Αὐτοῦ εἶπε· τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἵδοὺ ὁ πατήρ Σου κἀγὼ ὁδυνώμενοι ἔζητοῦμέν Σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τί ὅτι ἔζητε με; οὐκ ἤδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Πατρός μου δεῖ εἶναί με; Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ρῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἤλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ Μήτηρ Αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ρήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ Αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

‘Ο Χορός:
Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι!

Γ'. ΔΕΗΣΕΙΣ καὶ ΕΥΧΑΙ

Εἴτα αἱ ἔξῃς δεήσεις·
‘Ο Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους ζωῆς, εἰρή-
νης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγ-
χωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν,
τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (**δεῖνα**).

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ φωτισμοῦ, δια-
νοίξεως τῶν ὀφθαλμῶν τῆς διανοίας,
ἐνισχύσεως, προόδου καὶ ἐπιτυχίας αὐτοῦ.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ δι-
αφύλαξον αὐτόν, ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογη-
μένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτό-
κου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάν-
των τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν,
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

·Ο Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου, δεηθῶμεν!

‘Ο Χορός:
Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ιερεύς:
Εὐχὴ¹
Εἰς παῖδας τοῦ φωτισθῆναι

Kύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ ἐνοικήσας εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀγίων Σου Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, ἀνυποκρίτως, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τοῦ κατελθόντος ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, καὶ τούτων τὰ χείλη ἀνοίξας, καὶ ἥρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις.

Aὐτός, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξαπόστειλον αὐτὸ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον ἐπὶ τὰ παρόντα παιδία (**δεῖνα**), καὶ ἐμφύτευσον εἰς τὰ ὤτα τῶν καρδιῶν αὐτῶν τὰ ιερὰ καὶ λοιπὰ σχολικὰ γράμματα καὶ μαθήματα, εἰς τὸ ἐπιτυχεῖν, καὶ ἐργασθῆναι διὰ τὴν δόξαν τοῦ παναγίου Ὄνόματός Σου.

Pρεσβείαις τῆς Παναχράντου Σου Μητρός, τῶν ἀγίων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν μεγάλων Ιεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, καὶ πάντων Σου τῶν Ἅγιων.

Σὺ γὰρ εἴ̄ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Ἀνάρχῳ Σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός:
Ἀμήν!

Εὐχὴ ἑτέρα

Kύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ τὸ ἀἷδιον Φῶς· ἡ ἅπειρος Σοφία τοῦ Πατρός· ἡ πάντων χαρὰ καὶ ἀλήθεια· ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἀρρήτω σοφία κυβερνῶν· ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· ὁ λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ὁ διδάσκων τὰς Γραφάς, ὁ ἐν τῷ Ἱερῷ καθεζόμενος ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούων καὶ ἐπερωτῶν αὐτούς, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς Σαῖς ἀποκρίσεσιν.

‘Ελθὲ καὶ ἐπισκίασον τὰ παιδία Σου ταῦτα (**δεῖνα**)· καὶ ἐπιφοίτησον ἐπ’ αὐτὰ τὴν χάριν καὶ τὸν θεῖον Σου φωτισμόν· ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καὶ διὰ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος διδασκάλους αὐτοὺς καταστή-

σας, καὶ δι’ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην εἰς τὴν σαγήνην τῆς Ἐκκλησίας Σου ἐλκύσας.

Φώτισον τὰς διανοίας αὐτῶν, εἰς τὸ εἰδέναι τὸ πανάγιον θέλημά Σου, καὶ μὴ ὀλιγωρεῖν παιδείας, ὅτι αὗτη καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι’ αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν τὸ τῆς Σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας αὐτῶν ὄφθαλμοὺς διάνοιξον εἰς τὴν τῶν σχολικῶν μαθημάτων κατανόησιν καὶ ἐκμάθησιν πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως δώρησαι αὐτοῖς, ἐν τῷ ἐπιμελεῖσθαι παιδείας καὶ σπουδάζειν ἀρετῇ καὶ ἥθει καὶ σεμνότητι, ὅτι τὸ γνῶναι νόμον διανοίας ἔστιν ἀγαθῆς.

Ἐνδυσον αὐτὰ ὅπλα φωτός, καὶ καταύγασον αὐτῶν τὰς ψυχὰς τῇ μελέτῃ τῶν Σῶν κριμάτων, ἵνα τοῖς Σοῖς ἀκολουθοῦντα προστάγμασι, καταντήσωσιν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης, καὶ χρηστοὶ καὶ χρήσιμοι πολίται ἀναδειχθῶσι, ποιοῦντα ἐν παντὶ τὰ Σοὶ εὐάρεστα καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὠφέλιμα.

Πρεσβείαις τῆς Σῆς Ἀχράντου Μητρός, τῶν ἀγίων ἐνδόξων Προφητῶν καὶ Ἀπο-

στόλων, τῶν ἀγίων Πατέρων καὶ μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, καὶ πάντων Σου τῶν Ἀγίων·

Οτι Σοὶ εἴ̄ ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Ἀνάρχῳ Σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός·

Ἀμήν!

Δ'. ΑΠΟΛΥΣΙΣ

‘Ο Ιερεύς·

Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι!

‘Ο Χορός·

Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον (γ').

Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

‘Ο Ιερεύς·

Ο ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς Ἀγίους Αὐ-

τοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν· ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου Ἅγιας Αὐτοῦ Μητρός· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὄσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων ἐνδόξων Τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ Ἅγιου (**τάδε - τοῦ Ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ Ἅγιου (**τάδε - τῆς ήμέρας**), οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς!

**'Ο Χορός·
'Αμήν!**

(*) Ή μὲν πρώτη ἐκ τῶν Εὐχῶν «Εἰς παῖδας τοῦ φωτισθῆναι», ἐκ τοῦ Μεγάλου Εὐχολογίου, σελ. 607-608, ἔκδοσις «Ἀστήρ», Ἀθῆναι 1970, μέ τινας προσθήκας καὶ βελτιώσεις· ἡ δὲ δευτέρα, μᾶλλον σύνθεσις ἡμετέρα, ποιηθεῖσα πρὸ πολλῶν ἐτῶν, λησμονηθείσης τῆς πρώτης πηγῆς.

